

Mál nr. 37/2017 - ENDANLEGUR ÚRSKURÐUR**M og
váttryggingafélagið V v. ábyrgðartryggingar ökutækisins A.****Árekstur bifhjóla í mótorkrosskeppni 10. júlí 2016.****Gögn.**

1. Málskot móttakið 30.1.2017 ásamt fylgiskjölum nr. 1-5
2. Bréf V, dags. 14.2.2017 ásamt fylgiskjali.
3. Bréf lögmanns M, dags. 16.3.2017 ásamt fylgiskjölum 1-2.
4. Bréf V, dags. 24.3.2017.
5. Viðbótarathugasemdir M, dags. 7. apríl 2017.
6. Yfirlýsing Arnar Sævars Hilmarssonar, dags. 6.4.2017.

Málsatvik.

M segir málsatvik vera þau að ökumaður A hafi ekið á ökutæki sitt í miðri mótorkrosskeppni með þeim afleiðingum að M slasaðist. M segist hafa ekið framúr A eftir fyrsta hring í keppninni og tekið hægri beygju í gegnum tímahlið sem M segir að keppendur hafi þurft að fara í gegn um, en ökumaður A hafi gleymt tímahliðinu og ekið í hægri hlið ökutækis M. M krefst bóta úr ábyrgðartryggingu A hjá V með vísan til ákvæða umferðarlaga nr. 50/1987 og almennra reglna skaðabóta- og váttryggingaréttar. M byggir m.a. á því að ökumaður A hafi gerst brotlegur við keppnisreglur og beri alla ábyrgð á árekstrinum. V hafnar bótaskyldu og vísar til þess að ökumaður A beri, að A og hjól M hafi lent í árekstri í mótorkrossbrautinni við tímatökumhliðið og ekkert meira sé um málið að segja. V segist hafi leitað eftir ítarlegri skýringum frá ökumanni A en ekki fengið. V segir að ekki hafi verið sýnt fram á að bótaskylda sé til staðar úr ábyrgðartryggingu A eða ökumaður A hafi gert saknæm mistök eða brotið keppnisreglur. V segir að sé um sök að ræða þá sé það frekar M sem beri sök þar sem að áreksturinn hafi orðið þegar M reyndi að aka vinstra megin fram úr A og beygt í veg fyrir A og ekki gætt ákvæða 3. mgr. 25. gr. umferðarlaga um forgang umferðar sem kemur frá hægri. Í tölvubréfi frá ökumanni A dags. 15.3.2017 sem lagt var fram með bréfi lögmanns M dags. 16.3.2017 segir ökumaður A að hann hafi ruglast á merkingum og stokkið óvart á M. V segir í andsvari að ekki sé mark takandi á yfirlýsingu ökumanns A sem sé gefin mörgum mánuðum eftir að atvikið átti sér stað eftir að málinu hafi verið vísað til úrskurðarnefndar í váttryggingamálum og sé ekki í samræmi við fyrri yfirlýsingu ökumanns A í málinu. Þá vísar V til þess að ökumaður A hafi ekki sýnt af sér stórkostlegt gáleysi með akstri sínum í keppni eins og um var að ræða, en M hafi gengið sjálfviljugur til leiks í umræddri keppni vitandi um mikla slyshættu í keppnum sem þessum.

Álit.

Úrskurður vegna ágreinings í máli þessu var undirritaður af hálfu nefndarinnar 4. apríl 2017. Upplýsingar sem lögmaður M hafði lýst yfir að M vildi koma að við afgreiðslu nefndarinnar voru þá ekki komnar fram. Upplýsingar um að þeirra væri að vænta bærust ekki til nefndarinnar vegna misskilmings. Vegna þess var málið tekið fyrir á ný í ljósi nýrra gagna og mögulegra áhrifa þeirra á afgreiðslu nefndarinnar. Niðurstaða nefndarinnar var sú að umrædd gögn breyttu ekki efnislegri niðurstöðu sem hér fer eftir með sama hætti og áður.

Upplýst er og ágreiningslaust í málinu að M var að aka framúr ökutæki A í mótorkrosskeppni bifhjóla. Af hálfu M er haldið fram að ökumaður A hafi ekki fylgt keppnisreglum og þess vegna

hafi slysið orðið, en á það fellst ökumaður A ekki sbr. tölvupóst dags. 7.11.2016 þar sem ökumaður A segir

„Við Jói lentum saman í brautinni það er á hreinu rétt fyrir tímatökuhliðið. Það er ekkert annað um það að segja.“ Í tölvubréfi dags. 16.3.2017 segir ökumaður A að atvikið hafi átt sér stað þannig að M hafi verið að aka brautina eins og hún var lögð, en hann hafi ruglast á merkingum og stokkið óvart á M. Þessar yfirlýsingar ökumanns A verða ekki samrýmdar þar sem hann segir í fyrri yfirlýsingu sinni að áreksturinn hafi orðið rétt fyrir tímatökuhliðið og því ekki um að ræða að ökumaður A hafi á þeim tíma ruglast á merkingum, sem hann segist hafa gert miðað við síðari yfirlýsingu sína í tölvubréfi dags. 16.3.2017. Miðað við atvikalýsingu M þá varð áreksturinn eftir að ökutæki hans ekur í gegnum tímatökuhliðið og tók hægri beygju. Ekkert liggur frekar fyrir um árekstur ökutækjanna og miðað við aðstæður verður að leggja fyrri yfirlýsingu ökumanns A til grundvallar málavöxtum hvað hann varðar enda síðari yfirlýsingin tilkomin eftir að málinu hafði verið vísað til úrskurðarnefndar í váttryggingamálum. Ekki liggja fyrir aðrar frásagnir af árekstri ökutækjanna en yfirlýsingar ökumanna og engar upplýsingar eru til staðar frá þeim sem stóðu fyrir umræddu móti um atvikið. Árekstur ökutækjanna átti sér stað í aksturskeppni mótörhjóra og ákveðin áhætta fylgir jafnan slíkum keppnum. Báðir ökumenn voru meðvitaðir um þá áhættu sem þeir tóku sjálfviljugir. Ekki er sýnt fram á það í málinu að ökumaður A hafi gerst sekur um vítaverða vanrækslu á keppnisreglum eða öðru sem varðar akstur í umræddri keppni. Eins og mál þetta liggur fyrir hefur því ekki verið sýnt fram á sök ökumanns A. M á því ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík 10.4. 2017.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.